CONGRESUL F.I.R.A. DE LA ROMA

Hotărîri importante de actualitate

La Roma a avut loc cel de al XXIV-lea Congres al Federației Internaționale de Rugbi Amator — F.I.R.A., la care federația noastră de specialitate a fost reprezentată de tov. I. Isvoranu, secretar general.

Printre principalele probleme discutate s-au numărat cele legate de activitatea competițională pe plan internațional și de aplicarea regulamentului de joc. Congresul a luat o serie de hotărîri pe care le vom aminti, pe scurt, ele prezentînd interes imediat pentru noi.

Astfel, la aruncările de la tușă balonul se consideră a fi în joc imediat ce a părăsit mîna celui ce execută repunerea, în consecință „culisajul", adică schimbarea locului jucătorilor după acest moment în cadrul liniei proprii, devenind un fapt permis. De asemenea, s-a făcut precizarea că repunerea rapidă (înainte de formarea liniilor) este permisă indiferent de situația din teren, dar cu condiția ca balonul să nu fi fost atins (nici în afara terenului) de către altcineva decît de către repunător.

Pe viitor, placajul-cravată, considerat neloial, este interzis și se sancționează cu lovitură de pedeapsă.

În ce privește arbitrajul propriu-zis s-a hotărît ca în fiecare an, în luna mai, să aibă loc în Italia un curs pentru candidați-arbitri internaționali, cîte 2 din fiecare țară membră a F.I.R.A. Fără absolvirea unui asemenea curs nu va mai fi ratificată nici o delegare de arbitru în competițiile oficiale F.I.R.A. Ca amănunt semnificativ cu privire la această hotărîre, subliniem că în toate țările cu rugbi dezvoltat problema unității de vederi în arbitraj este acută. Spre exemplu, abia în acest an a avut loc prima consfătuire a tuturor arbitrilor din Marea Britanie... Mai semnalăm că a fost proiectat un film-școală în care de-a lungul a 4 minute de joc s-au putut înregistra 44 de infracțiuni sancționabile cu lovitură de pedeapsă!

Întrecerile internaționale au fost de asemenea subiectul a numeroase discuții. Ediția 1967 a Cupei Națiunilor (F.I.R.A.) va cuprinde o grupă finală din care fac parte Franța, România, Italia și Portugalia. În această a II-a ediție echipa noastră va juca cu Franța la 27 noiembrie 1966 la București, cu Portugalia în prima jumătate a lunii aprilie în Portugalia și cu Italia la 14 mai la București. Meciurile au termen limită 30 iunie 1967. Din grupele de calificări fac parte Suedia, Polonia și Belgia (grupa I), respectiv Cehoslovacia, Olanda, Spania și Maroc (grupa a II-a). Echipele din grupa I și a II-a vor trebui să joace toate meciurile pînă la 15 mai 1967, iar cîștigătoarele grupelor, între ele, pînă la 15 iunie.

Și problema jucătorilor tineri a intrat în sfera preocupărilor acestui congres, stabilindu-se limita superioară de vîrstă a juniorilor la 18 ani și recomandîndu-se desfășurarea în paralel cu „Cupa Națiunilor" a unor întîlniri de juniori inter-țări. S-a mai recomandat, de asemenea, acordarea unui mai mare interes întîlnirilor internaționale între formații studențești.

TIRUL ROMÂNESC POATE ȘI TREBUIE SĂ-ȘI CONFIRME CLASA INTERNAȚIONALĂ

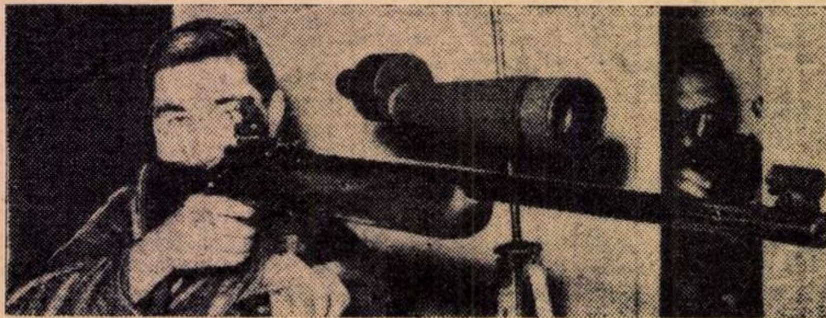
La orizont JOCURILE OLIMPICE din 1968

Asistînd la campionatele republicane de tir, am urmărit cu mult interes în special probele olimpice, acele întreceri care constituie pentru țintașii noștri fruntași obiectivul principal al pregătirii lor. Lucru firesc dacă ne gîndim la faptul că — de-a lungul anilor — trăgătorii români au cucerit diferite medalii olimpice, ceea ce creează, bineînțeles, o obligație în plus și pentru viitoarea ediție a J.O. de la Ciudad de Mexico.

Proba care continuă să fie în centrul atenției, prin rezultatele constant bune, este fără îndoială pistolul viteză. În tot cursul anului și mai ales la campionatele mondiale, unde V. Atanasiu a cucerit titlul suprem cu un nou record mondial, iar echipa României s-a clasat pe locul II — la egalitate de puncte cu formația învingătoare (U.R.S.S.) — pistolarii noștri au dovedit o foarte bună pregătire și o valoare ridicată. În plus, față de anii trecuți, omogenitatea a crescut foarte mult, între cei 4—5 componenți ai lotului existînd diferențe destul de mici. „Omul nr. 4" al echipei începe să nu mai constituie o problemă pentru selecționeri. Seriozitatea cu care se pregătesc tot timpul anului pistolarii V. Atanasiu, M. Roșca, I. Tripșa, M. Dumitriu, G. Maghiar — sub îndrumarea competentă a antrenorului Petre Cișmigiu — se reflectă în rezultatele superioare obținute. Primii trei sînt notați, de regulă, cu punctaje de peste 590 p, iar ceilalți reușesc peste 585. Campionul pe 1966, Marcel Roșca, a cucerit titlul cu 591 p — și, în lipsa lui V. Atanasiu, plecat la Săptămîna preolimpică din Mexic — el nu s-a întrecut, de fapt, decît cu Tripșa. De asemenea, performanța cu care echipa Dinamo București a cîștigat campionatul (2353 p) este de valoare mondială. Media celor patru trăgători, Roșca, Tripșa, Maghiar și Petrescu — 588,25 p — reprezintă un rezultat foarte bun. Desigur, cele două titluri care au revenit sportivilor dinamoviști sînt urmarea condițiilor pe care clubul bucureștean le creează pistolarilor.

Dacă despre „viteză" avem de spus numai lucruri bune, nu aceleași aprecieri pot fi făcute în privința pistolului liber. Progresele așteptate de foarte mult timp la acest gen de armă, se realizează cu „încetinitorul", rezultatele fiind încă la mare distanță de cele înregistrate pe plan internațional. Cel mai bun om al probei, Lucian Giuscă, recordmanul țării cu 563 p (din anul 1964), nu reușește să confirme. El a înregistrat anul acesta cîteva rezultate mulțumitoare (la Lisabona 552 p, la „Cupa Steaua" 559 p.), dar în ultimul timp n-a mai putut să depășească nici 545 p. La „republicane", de pildă, Giuscă s-a clasat pe locul IV, cu numai 539 p. Se pare că acest regres nu este întîmplător, Giuscă neglijind pregătirea la „liber" (unde ajunsese la poarta consacrării) în favoarea pistolului viteză. Este adevărat că la „viteză" Giuscă obține, de la o vreme, rezultate destul de bune, dar aceasta nu ar fi trebuit să o facă în detrimentul probei de pistol liber, în care el începuse să se afirme și pe plan internațional. Despre alți doi specialiști ai probei, N. Bratu (locul I cu 546 p) și G. Maghiar (locul II cu 541 p), se poate spune că s-au pregătit cu atenție, dar rezultatele lor nu sînt încă convingătoare. Fără îndoială, la îmbunătățirea rezultatelor acestei probe au un cuvînt de spus și antrenorii cluburilor Construcții, Dinamo, Steaua și Olimpia.

Recenta ediție a campionatelor republicane a prilejuit un reviriment în probele de armă liberă calibru redus. Dar numai pentru unii pușcași. Pe primul loc se situează, desigur, multiplul campion Nicolae Rotaru (Steaua), cîștigător categoric la ambele probe, 60 focuri culcat (594 p) și 3 X 40 (trei poziții 1 152 p) cu rezultate valoroase. O comportare meritorie a avut și tînărul Gheorghe Sicorschi (Dinamo) care, la cele două probe olimpice, s-a clasat pe locurile secunde, justificînd încrederea ce i se acordă. El a fost notat cu 591 p la 60 focuri culcat și 1 136 p la 3 x 40 focuri. Din păcate evidențierile noastre se opresc aici. Rezultate cu mult sub posibilități au membri ai lotului, cum sînt P. Șandor, Gh. Vasilescu, I. Olărescu, T. Ciulu, M. Ferecatu etc. Soluții de îndreptare? Să se acorde mai multă atenție — la cluburi — acestor probe olimpice, iar trăgătorii și antrenorii să manifeste mai multă exigență la pregătire. Cu unul sau doi trăgători nu se poate face față cerințelor unei competiții de amploare ca Jocurile Olimpice.

N. ROTARU (Steaua), cel mai bun trăgător al anului 1966 la armă liberă calibru redus

Foto: N. Aurel

Concurenții probei de armă liberă calibru mare, probă considerată ca un fel de „cenușăreasă" a tirului nostru, au realizat — de data aceasta — o serie de rezultate promițătoare. Ne referim în primul rînd la campionul țării, Petre Șandor (Steaua), care a dominat cu autoritate întrecerile reușind să doboare un record datînd de opt ani — 1 133 p la trei poziții (v.r. 1 132 — 1958). Dacă la alte probe unele cifre nesatisfăcătoare își găsesc explicația în motive subiective (volum redus de muncă, exigență slabă din partea antrenorilor), la calibru mare deficiențele principale aparțin, în primul rînd, federației de specialitate. Într-adevăr, această probă dificilă (condițiile de concurs și de antrenament sînt foarte grele; se trage la distanța de 300 m; zgomot puternic etc.) reunește puțini concurenți. Nici federația însă nu a acordat atenția cuvenită, secțiile nefiind sprijinite, iar numărul competițiilor extrem de redus. În general, proba de armă liberă calibru mare a fost lăsată să se dezvolte cam la voia întîmplării, în funcție de eventualele inițiative locale — la cluburi. Este nefiresc un asemenea „tratament" pentru o probă la care, tirul românesc a obținut un succes răsunător: un titlu mondial: C. Antonescu — 1958, la Moscova.

În sfîrșit, o altă probă la care sîntem bine cotați pe arena internațională și în care aspirăm la rezultate bune este skeetul (talere aruncate din turn). La Tunari, însă, cu excepția campionului țării, Gh. Sencovici (S.S.E. Nr. 1), ceilalți sportivi — B. Marinescu, I. Albescu — au obținut cifre modeste. Se pare că aici au apărut unele carențe în pregătire (antrenamente rare și cu un volum redus). Or, și la această probă numai talentul nu poate să înlocuiască pregătirea intensă.

Pentru viitoarele Jocuri Olimpice din 1968 — ca și la edițiile trecute — trăgătorii români pot candida cu succes la medalii. Performanțele lor de pînă acum îi recomandă suficient. Dar pentru atingerea acestui obiectiv se cere o muncă susținută și neîntreruptă din partea sportivilor și antrenorilor. Cu o pregătire corespunzătoare, trăgătorii noștri au posibilitatea să confirme din nou clasa ridicată a tirului românesc.

C. COMARNISCHI
T. RĂBȘAN

La handbal se ratează prea multe aruncări de la 7 m...

Executarea unei aruncări de la reprezintă în jocurile de handbal moment de atracție, o clipă în care întreaga atenție a spectatorilor este „captată" de jucătorul care se pregătește să transforme și de portarul care așteaptă, concentrat. Lucrurile nu diferă mult față de secundele de mare intensitate pe care le trăiește orice spectator de fotbal, în clipa în care se execută un „11 m"...

Numai că, spre deosebire de fotbal, *în handbal, ratarea unor asemenea aruncări a devenit un fapt mai obișnuit decît transformarea lor.* Jucători experimentați, cunoscuți prin forța și precizia aruncărilor lor la poartă, ratează astfel de situații, trăgînd alături de poartă, în bară sau dînd posibilitate portarului să rețină mingea. Nu mai departe decît în recentul turneu internațional, un handbalist de talia lui Ion Moser a ratat o aruncare de la 7 m, iar în jocurile de campionat, de foarte multe ori, se întîlnesc situații cînd o echipă irosește nu una sau două aruncări de la 7 m, ci cîte trei sau patru!

Ce denotă acest lucru? În primul rînd, faptul că jucătorii care se pregătesc să execute o aruncare de la 7 m nu se concentrează suficient. Ei se grăbesc să arunce și, de cele mai multe ori, irosesc posibilitatea de a înscrie un nou punct pentru echipa lor. În afară de aceasta, există și tendința de a executa asemenea aruncări cu intenția de a oferi publicului o „mostră" privind îndemînarea tehnică a jucătorilor respectivi. Nu o dată am fost martorii unor astfel de încercări de a trece mingea „spectaculos" peste portar, de a arunca printre picioarele lui, de a face o astfel de mișcare înșelătoare încît „măiestria" celui ce execută să iasă pregnant în evidență. Dar, asemenea „artificii" — nepregătite temeinic — au trădat tocmai pe aceia care mizează prea mult pe ele. Pentru că, atenți la portar și la „fenta" pe care se pregătesc s-o execute, jucătorii în cauză nu se mai pot concentra și asupra direcției mingii și... trag afară sau în bară. Mai mult. Cu atita superficialitate este privită problema transformării loviturilor de 7 m încît sînt încă multe echipe care nu au un jucător specializat în executarea unor asemenea aruncări, fapt care nu poate avea altă consecință decît irosirea lor.

Firește, nu am avut intenția să epuizăm total, în aceste rînduri, problema creșterii eficacității în executarea aruncărilor de la 7 m. Dar, am dorit să atragem atenția antrenorilor ca și sportivilor asupra faptului că s-a ajuns la situația cu totul nefirească ca în jocurile de campionat — de pildă — să se rateze aruncări de la 7 m în proporție de 40—50 la sută!

— c. a. —

LOTO—PRONOSPORT

CINE VA CÎȘTIGA CEL DE-AL 400-LEA AUTOTURISM ?

De la începutul anului și pînă acum, la sistemele Loto-Pronosport au fost atribuite 391 autoturisme, dintre care 173 la Loto. Deci, în scurt timp vom cunoaște pe cîștigătorul celui de al 400-lea autoturism. Ținem să amintim că numărul autoturismelor care se atribuie participanților crește de la an la an. Astfel, în întreg anul 1965 au fost cîștigate 350 autoturisme, iar în anul acesta, numai în primele 10 luni, se vor distribui peste 400.

Un bun prilej de a cîștiga imediat un autoturism îl constituie tragerea Loto din 25 octombrie, la care se atribuie în număr nelimitat autoturisme Fiat 1800, Fiat 1300, Renault 10 Major și Fiat 600.

Biletele se pot procura pînă în ziua de luni 24 octombrie inclusiv.

★

Programul concursului Pronosport nr. 44 (etapa din 30 octombrie):

I. Progresul Brăila — Știința București, II. Oțelul Galați — Metrom Brașov, III. Chimia Suceava — Siderurgistul Galați, IV. Ceahlăul P. Neamț — Dinamo Bacău, V. Clujeana — Ind. sîrmei C. Turzii, VI. Unirea Dej — Minerul B. Mare, VII. Minerul Lupeni — C.S.M. Reșița, VIII. Vagonul Arad — A.S.A. Tg. Mureș, IX. Gaz metan Mediaș — C.F.R. Arad, X. Messina — Alessandria, XI. Palermo — Pisa, XII. Savona — Padova, XIII. Livorno — Catanzaro. La acest concurs, la premiul excepțional de 75.000 lei se atribuie un autoturism „Fiat 1500".

LOTO DIN 21 OCTOMBRIE 1966

2 45 87 75 70 78 67 54 72 71

Premiul special: 45 71 72

Fond de premii: 1.029.705 lei, din care 169.214 lei report premiul special.

Tragerea următoare va avea loc vineri 28 octombrie 1966 în București.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT Nr. 42 DIN 16 OCTOMBRIE 1966

Premiul excepțional: 1 variantă a 75.000 lei (un autoturism „Fiat 600" și 36.500 lei numerar); categoria a II-a: 12,5 a 4.163 lei; categoria a III-a: 140 a 371 lei; categoria a IV-a: 932 a 67 lei.

REPORT PREMIUL EXCEPȚIONAL: 196.512 lei.

REPORT PREMIUL MINIM: 250.000 lei.

Premiul excepțional a revenit participantului TUNEI IOAN — din Lugoj.

Rubrică redactată de Administrația de Stat Loto-Pronosport.

DE LA I. E. B. S.

Pentru meciurile de fotbal SELECȚIONATA DIVIZIONARĂ A—SOCHAUX (Franța) și LOTUL OLIMPIC—SUTJESKA—NIKSIC (Iugoslavia) din 26 octombrie, biletele se pun în vînzare luni 24 octombrie, la casele obișnuite.